

DÍSZDOKTORRÁ AVATÁS ÉS AZ EGYETEM ALAPÍTÁSÁNAK 375. ÉVFORDULÓJA LAUDÁCIÓ

Zenon Grocholewski bíboros úr, a Nevelési Kongregáció prefektusa 1939. október 11.-én született a lengyelországi Bródki-ban, a Poznani- főegyházmegyében.

A Poznani érseki papnevelő intézetben tanult, majd filozófiai és teológiai tanulmányai végeztével 1963. május 27.-én pappá szentelték és három éven át végzett lelkipásztori munkát a poznani Krisztus Király plébánián.

1966.-ban Rómában, a jezsuiták vezette Gergely Egyetemen folytatta posztgraduális tanulmányait, ahol a kánonjogi fakultásra iratkozott be. Két év múlva elnyerte a licenciátusi majd újabb két esztendő teltével a doktori fokozatot. Mindkét oklevelet kitüntetéssel vehette át, melyet azok a növendékek kaptak, akik a kitűnők között is kitűnők voltak. Doktori tézisét latinul írta, melynek címe: A felbonthatatlanság kizárása a házassági beleegyezésből és annak bizonyítása. E dolgozat témája és a kitüntetés, jelezték egyrészt azt, hogy kivételes tehetségű és ígéretes tudományos pálya előtt álló a doktori cím ifjú birtokosa, másrészt mintegy előre vetítették azt a konkrét tovább kutatandó tudományos területet, a házasságjogot és a perjogot, melynek később nemcsak professzora, de kellő hatalommal bíró szervezője és végrehajtója is lett.

A doktorátus után további római évek következtek életében, az Apostoli Szigatúra Legfelsőbb Bíróság munkatársa lett, s újabb két év teltével ismét diplomát, ezúttal a rotai ügyvédi oklevelet szerzett. A szünidőt is kihasználta, s német, olasz, francia plébániákon kisegített. Közben a Szigatúrán egyre fontosabb feladatokat bízta rá. Jegyzőként kezdte, majd volt irodaigazgató, titkár, végül rövid ideig prefektusa ennek a dikasztériumnak. Amikor titkár lett, II. János-Pál pápa püspökké szentelte 1983.-ban, majd 1991.-ben érseki méltóságra emelkedett. 1999.-ben kapott kinevezést a Nevelési Kongregáció élére, majd 2001.-ben bíborossá kreálta őt ugyancsak II. János-Pál pápa.

Életében együtt zajlott a gyakorlat és az elmélet, hiszen szentszéki feladataival párhuzamosan jelen volt életében az egyetemi oktatás és a kutatás is. 1974 és 1982 között együtt dolgozott Ignacio Gordonnal, a Gergely egyetem perjog professzorával nemzetközi konferenciák szervezésében, majd 1975 és 1999 között előbb docense, majd meghívott professzora volt annak az egyetemnek és fakultásnak, ahol akadémiai fokozatait szerezte. Ugyancsak tanított a Pápai Lateráni Egyetemen 1980 és 1984 között, illetve a Rota Romana mellett működő Studio Rotale-nak is professzora volt 1986 és 1998 között.

Tudományos munkásságát több mint 550 publikáció jelzi, melyek tucatnyi nyelven jelentek meg. 2000.-ben, Erdő Péternek egyetemünk akkori rektorának és kánonjogi intézete elnökének meghívására járt nálunk is, egy tudományos konferencia erejéig. Ez alkalomból jelentősebb tanulmányaiból egy kötetnyit a kánonjogi intézet meg is jelentett magyarul. Ugyancsak olvasható magyarul a II. János-Pál jogfilozófiája című tanulmánya.

Ami pedig tudományos eredményeit illeti, különösen is értékesnek tartjuk a házasság szentségi méltóságára, s annak a házassági beleegyezésből való kizárására vonatkozó kutatásait. Ugyancsak említésre méltóak az eljárásjogon belül az Apostoli Szigatúra sajátos feladataira vonatkozó tanulmányai, melyek jelentős szerepet töltek be ennek a hatóságnak a reformjában is. Végül, a jogbölcséletben is jeles munkát végzett, amikor rámutatott a természetjogi gondolkodás időtálló jellegére. Ez jogászoknál különös érdem, hiszen a jogászok ritkán jó bölcselők.

E terjedelmes kutató és oktató tevékenység, valamint az állandó szentszéki szolgálat miatt érthető, ha számos egyetem díszdoktorává avatta őt, érthető, ha sok elismerés és kitüntetés jutott neki osztályrészül. Olyan embert tisztelhetünk benne, akire szintén illenek azok az elismerő szavak, melyeket Ignacio Gordon mondott a zsinat utáni kanonisztika másik nagy alakjáról, egyetemünk egyik első díszdoktoráról, az időközben ugyancsak bíborossá lett

Urbano Navarrete-ről. Olyan tudós ő, akiben egyszemélyben és egyidőben megvan az elemzés és a szintézis képessége, a tudományos problémák történelmi kialakulására való odafigyelés, a tárgyilagosság és a kiegyensúlyozottság, a következetes érvelés és végül a tartalmat egyértelműen kifejező világos stílus. Minderre valóban, csak a legnagyobbak képesek.

Mindezek alapján most pedig mi szeretnénk adózni e páratlan elméleti és gyakorlati felkészültségű tudós és bíboros előtt azzal, hogy a mi egyetemünk is díszdoktorai közé iktatja.

Kuminetz Géza